

hvordan det her kan påvirke det etniske miljø og lysten til at integrere sig. Jeg må sige, at det er klart, at for hver gang vi går ind og fratager folk rettigheder til at kunne bevæge sig over de danske grænser og også kunne vende hjem efterfølgende, bliver det sværere for dem at føle sig som ligeværdige borgere.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Det er såmænd et ganske lille spørgsmål, som jeg tror fru Sophie Hæstorp Andersen har stillet, men som hun ikke har fået svar på: Er SF imod alt i dette lovforslag? Det meste, det, der er den væsentligste årsag til, at det fremsættes, er faktisk lempelser.

Det er lempelser, som gør, at en gruppe mennesker slipper for tilknytningskravet. Hvordan forholder SF sig til det? Bryder SF sig ikke om, at der er nogle mennesker, som skal slippe for tilknytningskravet i familiesammenføringsager?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg kan ikke lide, at man, når man diskuterer noget, som er virkelig alvorligt, som er et spørgsmål om menneskeskæbner, forsøger på at klare sig ud af et prekært spørgsmål ved at bruge småfiduser og diskussionsfiduser.

Jeg gjorde ikke nogen røverkule af mit hjerte. Jeg sagde helt klart, at for Dansk Folkeparti – det ved enhver – er hovedmotivet i det her at undgå den fortsatte tilstrømning eller at slå den automa-pilot for tilstrømningen fra, som hedder ægtefællesammenføring i en stadig strøm, hvor det ene tager det andet.

Men jeg vil da samtidig sige, at ens hjerte skulle være lavet af beton, hvis ikke det gjorde indtryk på en at læse i aviserne om de rædselsfulde tragedier, der sker med tvangsægteskaber og påfølgende æresdrab.

Så siger hr. Kamal Qureshi, at det jo er ligegyldigt, om det sker her eller i udlandet. Nej, det er minsandten ikke. Jeg er da ikke som dansker ligeglad med, om det er mit land, der giver grønt lys for sådan nogle uhyrligheder. Jeg kan ikke tage mig af, hvad der sker i alle mulige andre lande og i hele Mellemøsten. Det har jeg ingen indflydelse på. Men jeg har indflydelse på, hvad der sker her i landet, og hvad vi her moralsk vil stå model til. Det synes jeg faktisk også hr. Kamal Qureshi skulle tage og interessere sig for.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg har sådan set den vane at svare på det, der bliver spurgt om. Jeg hørte ikke noget spørgsmål fra hr. Jesper Langballe, men det var et udtryk for, at hr. Jesper Langballe gerne ville fortælle, hvad han mente. Det er sådan set fair nok. Det kan man måske også godt benytte det her til.

Kl. 18.35

Jeg mener reelt set, at det er lettere for mig at sikre de kvinder, som kan blive tvunget ind i et ægteskab, deres rettigheder i Danmark, hvis de opholder sig her, end hvis de rejser til udlandet og der skal opnå en vis form for anciennitet og alder for efterfølgende at kunne komme tilbage til Danmark.

Jeg vil lige tage Socialdemokratiet først, hvor fru Sophie Hæstorp Andersen spurgte om det her med, at hvis bare de er lige gamle, har de lige rettigheder. Ja, det er rigtigt, men det, der er min anke i det her, er, at man mener, at den person, der i det meste af sit liv opholder sig i udlandet – personen er dansk statsborger – alene fordi personen er 28 år har flere rettigheder end en person, der er yngre, men som i øvrigt har boet i Danmark hele sit liv. Det er simpelt hen for mig at se at fratage unge mennesker retten til at kunne vælge deres partner.

Jeg får lejlighed til at svare fru Else Theill Sørensen om lidt.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg skal hjælpe til med, at hr. Kamal Qureshi kan svare kort på den del af spørgsmålet, for det kræver bare et ja eller et nej: Går SF ind for de lempelser, som ligger i det, at nogle mennesker slipper fri af tilknytningskravet ved at opfylde visse kriterier?

Så har jeg hørt hr. Kamal Qureshi nu igen sige – og jeg tror, at jeg har hørt det før – at han mener, at vi bedre kan sikre den unge kvinde, som er tvunget ind i et ægteskab, hvis hun er her i landet med sin tvangspåførte ægtefælle, end hvis hun er i Tyrkiet eller Pakistan eller Somalia, eller hvor det nu kan være. Hvordan skal vi i grunden gøre det, og hvad skal vi gøre ved ægtefællen, hvis hun nu ikke skal blive i det ægteskab? Eller skal vi hjælpe hende til at blive glad for sin ægtefælle, som hun er påtvunget?

Jeg spørger bare af ren nysgerrighed, for et af problemerne er jo, at vi ikke bare kan sige: Det ægteskab holdt ikke, så må ægtefællen hellere